

Sygn. akt VII U 709/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Piotr Pawlak
Protokolant:	St. sekr. sąd. Ewa Zimniak-Strusińska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2019 r. w Bydgoszczy na rozprawie

sprawy B. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania B. W.

od decyzji Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 1 sierpnia 2019 nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że odwołująca ma prawo do zasiłku chorobowego za okres od 20.04.2019 r. do 29.05.2019 r.

Sędzia Piotr Pawlak

Sygn. akt VII U 709/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 sierpnia 2019 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonej B. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 20 kwietnia 2019 r. do dnia 29 maja 2019 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż z posiadanej dokumentacji wynika, że podczas kontroli z dnia 8 maja 2019 r. nie zastano ubezpieczonej pod wskazanym adresem zamieszkania tj. ul. (...) w N.. Organ wskazał również, iż w złożonych wyjaśnieniach ubezpieczona oświadczyła, że zmieniła miejsce zamieszkania na (...), jednakże o tym fakcie nie poinformowała Oddziału ZUS, w związku z czym ubezpieczona nie ma prawa do zasiłku chorobowego za powyższy okres.

Z powyższą decyzją nie zgodziła się ubezpieczona wnosząc odwołanie. Ubezpieczona podniosła, iż przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z usunięciem tarczycy. Ubezpieczona przyznała, iż kontrola ZUS odbyła się w miejscu jej zameldowania przy ul. (...) w N., a faktycznie zamieszkuje ona u swoich teściów w (...). Przyznała również, iż nie zgłosiła powyższego faktu do organu rentowego, bowiem nie miała świadomości takiego obowiązku jak również nie sądziła, iż ma to wpływ na dane przekazywane do ZUS. Jednocześnie ubezpieczona wskazała, iż w P. przebywa

czasowo jak również podniosła, iż na żadnym ze zwolnień wystawionych przez lekarza, nie ma adnotacji, iż chory powinien „leżeć”. Ubezpieczona podkreśliła, iż nie wykonuje żadnych czynności zarobkowych, które uzasadniałyby odmowę przyznania jej prawa do zasiłku. Nadto odwołująca wskazała, iż złożyła wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie, jednakże ZUS zaskarżoną decyzją odmówił jej prawa do zasiłku chorobowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przewidzianych. W uzasadnieniu organ podtrzymał swoje stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona B. W. jest zameldowana w N. przy ul. (...), jednakże od 10 lat mieszka razem z mężem i dziećmi u swoich teściów w (...). Ubezpieczona nie dokonywała aktualizacji miejsca zameldowania, jak również nie informowała o faktycznym miejscu zamieszkania swojego pracodawcy.

W dniach 4 lutego 2019 r. oraz 15 kwietnia 2019 r. ubezpieczona została poddana operacyjnego usunięcia płatów tarczycy, w związku z rozpoznaniem nowotworu złośliwego tarczycy, wobec czego od dnia 5 lutego 2019 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim w ciągłości do dnia 4 sierpnia 2019 r. Zaświadczenia lekarskie dla ubezpieczonej wystawiane były na adres zameldowania w N..

Okoliczność bezsporna, nadto: przesłuchanie odwołującej – k. 57v-58, zaświadczenia lekarskie ZUS ZLA – k. 3-9

W dniu 8 maja 2019 r. pracownicy organu rentowego przeprowadzili kontrolę prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego przez ubezpieczoną przy ul. (...) w N.. Na miejscu pracownicy ZUS nie zastali ubezpieczonej. Nadto matka ubezpieczonej poinformowała ich, iż B. W. jest zameldowana pod tym adresem, jednakże zamieszkuje w (...). Pomimo powyższej informacji pracownicy ZUS nie przeprowadziły kontroli pod adresem wskazanym przez matkę odwołującej.

Pismem z dnia 8 maja 2019 r. ZUS zobowiązał ubezpieczoną do złożenia wyjaśnień powodu nieobecności w dniu kontroli pod adresem zamieszkania i czy nieobecność została spowodowana wizytą u lekarza i zabiegami związanymi z leczeniem jak również czy w okresie choroby ubezpieczona wykonuje czynności związane z pracą zarobkową.

W związku z powyższym ubezpieczona złożyła wyjaśnienie wskazując, iż w dniu 8 maja 2019 r. była nieobecna pod wskazanym adresem zameldowania, ponieważ obecnie mieszka pod innym adresem, tj. (...) w N.. Jednocześnie ubezpieczona oświadczyła, iż nie wykonuje żadnej pracy zarobkowej.

Mimo powyższego decyzją z dnia 1 sierpnia 2019 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 20 kwietnia 2019 r. do dnia 29 maja 2019 r.

Dowód: zeznania świadka J. K. – k. 57-57v, zeznania świadka A. M. – k. 547v, protokół kontroli z dnia 6 maja 2019 r. – k. 3 akt rentowych, pismo ZUS z dnia 8 maja 2019 r. – k. 4 akt rentowych, oświadczenie ubezpieczonej – k. 5 akt rentowych, wyjaśnienie ubezpieczonej – k. 6 akt rentowych, decyzja ZUS z dnia 1 sierpnia 2019 r. – k. 7 akt rentowych,

B. W. od 10 lat mieszka razem z mężem oraz dziećmi u swoich teściów w (...), jednocześnie pozostając zameldowaną pod adresem ul. (...) w N.. O swoim rzeczywistym adresie zamieszkania ubezpieczona nie informowała ani swojego pracodawcy ani organu rentowego, z uwagi na fakt braku uregulowanego stanu prawnego nieruchomości teściów odwołującej u których zamieszkuje.

Dowód: przesłuchanie odwołującej – k. 57v-58

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację zgromadzoną w aktach sprawy oraz aktach rentowych, których wiarygodność i autentyczność nie były kwestionowane przez strony. Nadto Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków J. K. oraz A. M. a także z przesłuchania stron, ograniczonego na zasadzie art. 302 k.p.c. do przesłuchania odwołującej B. W.. Zeznania zarówno świadków jak i odwołującej Sąd uznał za w pełni wiarygodne, logiczne, spójne, konkretne oraz korelujące z pozostałym materiałem dowodowym. Stan faktyczny w sprawie był zasadniczo między stronami niesporny.

Powyższy materiał dowodowy Sąd ocenił w oparciu o zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego.

Należy zaznaczyć, iż jak słusznie podkreśla się w najnowszym orzecznictwie, sąd ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu, a odrębny charakter postępowania nie wyłącza zasady kontradyktoryjności w tych sprawach, w tym ciężaru dowodzenia swych twierdzeń przez ubezpieczonego i pozwanego organ (por. wyroki SN z dnia 8 stycznia 2008 r., I UK 193/07, Lex nr 447681; z dnia 8 lipca 2008 r., II UK 344/07, Lex nr 497701; z dnia 11 lutego 2011 r., II UK 269/10, Lex nr 794791 i z dnia 9 sierpnia 2011 r., I UK 52/11, Lex nr 1084706). W niniejszej sprawie to na pozwanym spoczywał obowiązek wykazania okoliczności, z których wywodził korzystne dla siebie skutki prawne. Między stronami zasadniczo bezspornym był fakt, iż ubezpieczona B. W. przebywała na zwolnieniu lekarskim z tytułu niezdolności do pracy, a pobyt ten miał miejsce pod innym adresem niż wskazany w dokumentacji pracowniczej oraz zaświadczeniu lekarskim.

Spornym natomiast okazała się ocena prawna, czy w związku nieobecnością ubezpieczonej w miejscu wskazanym przez lekarza wystawiającego zaświadczenie, jako miejsce pobytu, podczas gdy ubezpieczona przebywając w innym miejscu, może zostać pozbawiona prawa do zasiłku chorobowego.

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z art. 6 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 645, dalej: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia (art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej). Nie budzi wątpliwości, że prawo do tego świadczenia podlega utracie w przypadku wystąpienia jednej z dwóch niezależnych przesłanek określonych w cytowanym przepisie, a więc wykonywania pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy lub wykorzystywania zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Sąd nie kwestionuje faktu, iż prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Możliwość taką daje organom rentowym dyspozycja art. 59 ust 1 ustawy zasiłkowej. Niemniej jednak ten sam przepis wskazuje, iż w celu kontroli lekarz orzecznik ZUS może przeprowadzić badanie lekarskie ubezpieczonego w miejscu jego pobytu (art. 59 ust 3 pkt 1 lit b). Organ rentowy wywiódł z faktu, iż ubezpieczona zamieszkuje pod innym adresem, niż wskazany w zaświadczeniu lekarskim, wniosek, iż korzysta ze zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem. Niemniej jednak, w ocenie Sądu, organ rentowy w żaden sposób nie wykazał tej zależności. ZUS swoją argumentację opierał na braku stosownego zawiadomienia organu przez ubezpieczoną o zmianie miejsca zamieszkania, a jednocześnie nie wykazał w jaki sposób ubezpieczona, w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, wykorzystwała zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego celem. Ubezpieczona konsekwentnie wskazywała, zarówno w postępowaniu przed organem rentowym, w pismach kierowanych do organu rentowego, jak i przed sądem, iż w okresie orzeczonej niezdolności nie wykonywała żadnej czynności związanej z pracą zarobkową. Nie ulega wątpliwości, iż adres wskazany w zaświadczeniach lekarskich znajdujących się w aktach rentowych jest niezgodny z faktycznym adresem odwołującej. Zaświadczenia lekarskie, w tym to, które podlegało kontroli, zostały wystawione z podaniem adresu, pod którym ubezpieczona jest zameldowana. Okoliczność ta nie była przez ubezpieczoną kwestionowana, natomiast podczas przeprowadzonej przez pracowników ZUS kontroli w miejsce zameldowania ubezpieczonej, jej matka wskazywała aktualny adres jej przebywania tj.

(...). Sąd przychyliła się do argumentacji podanej przez ubezpieczoną, iż z uwagi na nieuregulowany stan prawny nieruchomości jej teściów, u których mieszka, wolała nie zmieniać adresu zameldowania, bowiem jest to adres pewny chociażby w kwestiach korespondencji z urzędami. W ocenie Sądu pracownicy pozwanego organu, przeprowadzające kontrolę w dniu 8 maja 2019 r. miały uprawnienie, aby przeprowadzić kontrolę w miejscu zamieszkania odwołującej w P.. Przepis art. 59 ustawy zasiłkowej wyraźnie wskazuje na adres pobytu, a nie adres wynikający z akt rentowych. Zdaniem Sądu, jeżeli podczas przeprowadzania kontroli, pracownicy pozwanego powzięły informację o innym miejscu pobytu odwołującej, niż wynikający z dokumentacji, winny przeprowadzić tę kontrolę bądź zlecić jej przeprowadzenie pod właściwym, uzyskanym adresem. Sąd w tym zakresie podziela stanowisko wyrażone przez judykaturę wskazujące, iż niewskazanie na zaświadczeniu lekarskim prawidłowego adresu przez odwołującego nie może być interpretowane jako wykorzystanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego przeznaczeniem, bowiem nie stanowi to zachowania, które w jakikolwiek sposób mogłoby mieć związek ze zdrowotnymi przesłankami udzielenia takiego zwolnienia, ani tym bardziej rodzić podejrzenia co do rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonego (wyrok SR dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 18 września 2013 r., VI U 88/13, Lex nr 1914943).

W konsekwencji, mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż ubezpieczona ma prawo do zasiłku chorobowego od dnia 20 kwietnia 2019 r. do dnia 29 maja 2019 r. o czym Sąd, na podstawie art 17 ust 1 ustawy zasiłkowej oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł w wyroku.

SSR Piotr Pawlak